

عنوان مقاله:

بررسی شیوه های قصه پردازی و عناصر داستانی قصه حضرت لوط (علیه السلام) در قرآن کریم

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات ادبی متون اسلامی، دوره 5، شماره 19 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

فاطمه فتاحی سده - دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

قرآن کریم قصص را مایه عبرت برای خردمندان می داند و همین امر مطالعه و تحقیق در داستان های قرآنی را ضروری و لازم می سازد تا از این رهگذر بتوان به حقایق آن ها پی برد. اگر چه زبان اصلی قرآن، زبان دین و هدایت معنوی است؛ اما در کامل ترین وجه خود از شیوه داستان سرایی برای ابلاغ پیام خویش بهره برده است. صاحب نظران در گستره ادبیات داستانی به عناصری دست یافته اند که رعایت آن عناصر به داستان جذابیت و گیرایی می بخشد، قصه های قرآن دارای عناصر داستانی قصه های امروزی است، از جمله داستان حضرت لوط ۷ که به زندگی این پیامبر در دوازده سوره قرآن می پردازد. مقاله حاضر با استفاده از آثاری که تا کنون در زمینه قصه های قرآن نگارش یافته است، در دو بخش شیوه های قصه پردازی در قرآن (با رویکرد به اندیشه ها و دیدگاه ها و تقسیم بندی های مستقل ادیبان مسلمان؛ اما با الهام از شیوه های نوین تحلیل مولفه های داستان نویسی در جهان مدرن) و عناصر داستانی در این کتاب آسمانی بر پایه نقد ادبی معاصر و برگرفته از انواع روش های داستان نویسی رایج در غرب انجام پذیرفته تا ملاحظه شود قرآن در بیان قصه ها تا چه اندازه از شیوه های ادبی بهره جسته و چگونه زبان ادبیات را وسیله ای مناسب و شایسته در خدمت اهداف هدایتی و تربیتی خود قرار داده است.

کلمات کلیدی:

قرآن، قصه حضرت لوط (ع)، شیوه های قصه پردازی، عناصر داستانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1221565>

